

45

K 7/M 45

120000868834

STIVAL

MARCH

17-31 MARCH 2005

MUSIC

ROUSSE, BULGARIA

DAYS

МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ ШАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

INTERNATIONAL

РУСЕ 17-31 МАРТ 2005

MUNICIPALITY OF ROUSSE

MINISTRY OF CULTURE

UNITED BULGARIAN BANK
A Member of NIKI Group

K 7/M45

**Регионална библиотека
"Любен Каравелов"**

120000868834

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

45. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“
Русе
17 – 31 март 2005

СТРУНЕН КВАРТЕТ „ТОКИО“ - САЩ

Мартин Бийвър цигулка

Кикуюей Икега цигулка

Кадзухиге Исомура виола

Клайв Грийнсмит виолончело

25.03 петък 19 ч.

Зала „Филхармония“

с любезното съдействие на
Посолството
на Съединените американски щати
в България

AMERICAN CENTER

448 184

ОБШИНСКА
БАНКА АД

оверграз

ВИНПРОМ
РУСЕ

ОБШИНСКА
БАНКА АД

Елиът Картър безспорно е една от най-влиятелните фигури на американската нова музика. Ранните му опуси, сред които балетът „Покахонтас“ (1939) и Първа симфония (1942) отразяват неокласическите нагласи, внушени по време на обучението при У. Пистън и Г. Холст в Харвард и убедително отшлифовани от „сравнинската“ Н. Буланже в Париж. От края на 40-те години в независимата полифония на клавирната (1946) и особено виолончеловата (1948) сонати може да се видят кълновете на познатия, сега вече решително очертан Картъров стил. Съвсем ясно „лицето“ на този стил се вижда в Първия струнен квартет (1951). Композирана сред пустинята на Аризона, (пустинното композиране е подсигуруено от стипендията „Гугенхайм“), тази пиеса се характеризира с дълбинна ритмична комплексност и тръпчиво-ярък, изострен атонален език. Но основното тук е усещането за непрекъснато движение и промяна. Не на последно място, това усещане се дължи на свързваната с името на Картър техника на „метричната модуляция“. Чрез съотнасянето, или „приравняването“ на гадена единица към друга, (да речем, шестнадесетина от квинтола става равна на осмина от триола) се получава едно много логично, но и спонтанно, органично преливане между дяловете в композицията.

В противовес на квартета от Дебюси, този на Морис Равел започва съвсем непретенциозно, с пряко изложение на красноречиво нежната главна тема. Тя контрастира с „испано-арабската“ деликатност на втората тема, която доминира почти цялата разработка. Репризата демонстрира една по-жарка и оцветена от копнеж версия на първия образ. Привидно лекото, но изпълнено с неочакваности *Скерцо* е със сигурност най-новаторската част на творбата. Тук целият квартет свири *pizzicato* един семпъл, но свеж синкопиран мотив. *Pizzicato*-то навежда на мисълта за ансамбъл по-скоро от ударни, отколкото от струнни инструменти. Сравнявайки скерцата на Дебюси и Равел,

не може да не отбележим значително по-ясната конструктивна предначертаност на Равеловата пиеса – така например от преднамерено „отпуснатото“, почти апатично Трио, с нова сила отскачат заразителните pizzicati и ритмичният релеф отново се изостря. Следващата бавна част е доста причудлива – опит да се обрисова картина на здрачаването с тайнствената атмосфера на нахлуващата нощ и сковаващата летаргия. (Точно обратното на бавната част от квартета на Дебюси с нейната пленителна хубост!). За да не бъдем опасно омаяни от тези сънни звуци и погълнати от шарма им, Равел ни събужда - не без насилие! - за да ни хвърли в гръмкия звуков ураган на финала. Задъханото редуване на лиричната музика от първата част с енергичните тремолиращи пасажии сякаш внушава чувство на тревога, дори заплахата. Музиката започва да клопочи, готвейки се да избликне като лава. Равеловият интерес към инструменталната виртуозност е ясно проектиран тук. Виртуозността тласка музикантите до предел в усилията им да удържат драматичния градус, довеждайки творбата до едно наистина ослепително, пламтящо заключение.

Квартет „Токио“ грабва вниманието на публиката и критиката още от своето създаване преди 35 години. Считан за един от най-добрите камерни музикални състави в света, квартетът се състои от: виолиста Кадзухиде Исомура, който е един от създателите на квартета, втория цигулар Кикиуей Икеда, който е член на състава от 1974, а от 1999 - и челиста Клайв Грийнсмит. Първият цигулар Мартин Бийвър се присъединява към квартета през 2002. Оттогава новата формация получава акламации от критиката, която оценява „красиво оцветения звук, безукорния ансамбъл и деликатно променливия баланс“

Ню Йорк Таймс

През декември 2003 струнен квартет „Токио“ се завръща в лондонската зала Wigmore с една емблематична програма, в която традиционния за един квар-

тет репертоар от Бетовен, Моцарт и Шуберт контрастира с музика от ХХ век. През сезон 2003-2004 квартетът изнася концерти в най-престижните концертни зали в Холандия, Германия, Белгия, Италия, Испания, Франция и Швейцария с репертоар, който включва класически квартети и творби от Дебюси, Яначек, Такемицу, Веберн и Цемлински. През втората половина на 2004 „Токио“ квартет участва във фестивала за камерна музика „Шубертиана“ през август, след което прави есенно турне в Япония и концерти в Мюнхен, Кьолн и Берлин.

През миналия сезон квартетът изнася концерти в нюйоркската зала Carnegie и като квартет in residence към нюйоркския център за изкуствата Tisch, както и турнета из САЩ и Канада. Концертират и в Милано, Париж, Амстердам, Пекин, Сидни, Истанбул, Лисабон, Валенсия, Магрид, Лондон, Любляна, Берлин и Дижон.

През 2001 струнен квартет „Токио“ се заема с амбициозния проект да изсвири всички струнни квартети, както и други камерни творби от Брамс, съчетани с четири нови композиции, поръчани от самия квартет. Премиерата на всяка от творбите се прави в страната, от която е композитора : Джоан Тауър (САЩ), Хосе Луис Турина (Испания), Фабио Ваки (Италия) и Хикару Хайаши (Япония).

Квартет „Токио“ е реализирал повече от 30 забележителни записа, сред които са пълния интеграл струнни квартети от Бетовен, Шуберт и Барток. Записите на музика от Брамс, Дебюси, Дворжак, Хайдн, Моцарт, Равел и Шуберт печелят на квартета сегем номинации „Grammy“ и многобройни награди, като „Grand Prix du Disque Montreux“ , „Най-добър запис на камерна музика през годината“ на списанията „Sterio Review“ и „Грамфон“. В настоящия момент музикантите записват квартети от Моцарт, които ще бъдат на пазара през пролетта на 2005.

От 1976 „Токио“ квартет е с постоянен ангажимент в Йейлското университетско училище по музика в Ню Хевън, Кънектикът, където, отгадени на обучаването на млади квартети, музикантите отделят значително време през учебната година на тази дейност.

Правят и редовни майсторски класове в САЩ и Европа. Освен това от 2001 г. имат постоянен ангажимент и в музикалното училище Toho Gakuen.

Квартетът свири на комплект реномирани инструменти Страдивариус, носещи името на легендарния виртуоз Николо Паганини, който се е сдобил и е свирил на тях през XVII век. Инструментите са им предоставени от музикалната фондация Nirron от 1995 г.

Програмата подготви
Драгомир Йосифов

